

Mændene, for dette mageløse Standpunkt, som frier for saa mange Udelser, dette Sufferetoldspørgsmaal. Men hvordan gik det? Trods Sufferet saldt han. (Ufbrudelse.) Han saldt! Jeg beder bare, lad os nu tale om det i al Godmodighed, men jeg vil foreslaa Dem: lad ikke Deres Blade for tidlig prale af Deres Valgdagssejre paa Sufferet; jeg tror ikke paa det. Men jeg indrømmer, man anfører ogsaa andre Grunde end dem, jeg enkeltvis har nævnt — man søger at skubbe sig fra det, men det er bedst, jeg bliver ved det. Der er sagt: „Netop de, der frygte provisoriske Skattepaalæg, maa være ivrige for mod rigelige Skattelettelser paa andre Punkter at saa lagt en dygtig Skat paa et saa nærliggende Skatteobjekt som bajerst VI“. Dette er sagt i et Blad i Debatten om denne Sag udenfor Salen. Der fremstiller man sig ikke som Helte, men som dem, der frygte, som Kryssere. Ja, det betegner intet Standpunkt, men det er saadan en henkastet Mening, som karakteriserer. Jeg indrømmer, at hvis det er saa, at de Herrer frygte for Ministeriet og ikke kende anden Udvej end at foregribe Ministeriet paa den Vej, de tro, at Ministeriet ellers gerne vil ind paa, saa er det en Grund. Men det er ikke Heltenes Grund. De maa ikke tro, det er saadanne Helte, der slaa ned for Gode over hele Landet alle andre Menneſter. Det tror jeg ikke paa. Men jeg kan nu ikke erkende, at det er saa meget Frygt eller andre Ting; jeg ser det mere jævnt hen saaledes, jeg ser det rent politisk saaledes: de Herrer ere førte fast i deres Politik; vende tør de ikke, og jeg glæder mig over, at de ikke vende, for jeg tror ikke, de due til at vende (Ufbrudelse). Ja, de, der due til at vende, kunne gøre det, men jeg tror, der er somme, der ikke due til det. Nej, efter de Erfaringer jeg nu har haft, siger jeg, at jeg glæder mig ved, at de ikke vende. Man bliver staaende i Stampe og lover Forhandlingspolitikkens Frugter, uden at der bliver nogen Frugt. Selv om de ere ligesaa bedste, som dem Drengene paa Langeland fik ondt i Maven af, som et æret Medlem fortalte forleden Dag, kan der dog disputeres derom; der kan dog bringes Bevægelse i den politiske Debat derved. Tilbage tør de ikke gaa, og jeg tror heller ikke de due til det; frem maa de, ikke igden rigtige Retning, saa ville de frem i en anden, med andre Ord: Førstefødselsretten er solgt; det er en Hviletid, medens Estrup, medens dette Ministerium er saa naadigt at regere over os; men det taler man nu ikke om mere. Saa vidt gik Esau ogsaa, men han fik Sinsjerne for Første-

fødselsretten, men De Herrer have Sngenting faaet for at opgive Førstefødselsretten; men de komme kun til at betale de Sinsjer, som kunne blive sure nok, i dyre Domme med 6 Mill. Kr. paa VI. Man har alle Dage forundret sig over, at Esau virkelig var saa tosset, men jeg synes, dette er meget værre. Thi de have først givet deres Førstefødselsret uden at faa noget som helst derfor, og nu disse Sinsjer, som de lovprise, dem saa de i dyre Domme: netop paa Grund af Stillingen betale de dem med 6 Mill. Hvis de have faaet Sufferet for Førstefødselsretten, saa havde de dog faaet noget, saa havde det dog svaret til Esaus Handel. Det er efter min Mening Stillingen, den politiske Stilling, og da det er en Tankegang og en Udgang, som ikke har været mig fremmed i flere Aar, ogsaa naar man tager tidligere Erfaringer til Hjælp, kan jeg her sige, at det kommer mig slet ikke overraskende. Naar man derfor vil begunde dette Lovforslag toldpolitisk med eller ved sin Velvilje imod Landarbejderne og ved sin Brede imod Afskaffelsearbejderne eller ved sit Frieri til Aribdernes særlige Yndest o. s. v., saa er det Udenomstale altsammen; den simple Grund, det er Situationen. Vi skulle fortsætte de sidste 3 Aars Politik, efter hvad det provisoriske Ministerium har lært os, men at fortsætte er at nærme sig Ministeriet og søge ved dets Hjælp at faa Frugter af dets Politik, hvor bitre og sure disse end ere. Jeg indrømmer, at det er bedre at vende, end at føre vild; men naar man ikke har noget Hold paa Hestene, sine egne Tanker, lider man af Frygt og Mismod, der stammer fra Mangel paa Tro og Vilje, ja saa kan man ikke vende. Derfor er det Storpolitikken, som de kalde det — jeg har aldrig forstaaet, hvorfor det skulde hedde Storpolitik, det er dog en saa simpel jævn og ligefrem Ting den, at holde paa Ketten, den grundlovmæssige Ket for vore Medborgere; er det Storpolitik? — derfor er den nu opgivet, og det skal bemykkes for de $\frac{2}{10}$ af Befolkningen, de $\frac{2}{10}$ — det er en stor Mundfuld. Det skal nu bemykkes med nye Handler paa Reformpolitikens Vej, som maaste kunne føre de Herrer ud over den øjeblikkelige Stilstand; men det vil blive en dyr Alliance, de komme til at slutte med Højre og Provisorikerne. Thi det skulle De dog vide, de Herrer, at der er trods alt gennem de sidste Aaringer en saadan jævn, stille Bevægelse fremad blandt Befolkningen, og den vil om kortere Tid, end de ane, almindelig give sig Udslag i Kravet paa Grundloven, ogsaa fremfor Sultetøjet.